

Передплата

на «РУСЛАНА» вносити:

в Австрії:

на цілий рік . . . 10 ар. (20 кор.)
на пів року . . . 5 ар. (10 кор.)
на чверть року . . . 2 ар. (5 кор.)
на місяць . . . 85 кр. (1 к. 70 с.)

За границею:

на цілий рік . . . 16 рублів
або 36 франків
на пів року . . . 8 рублів
або 18 франків
Поодинокі числа по 8 кр. ав.

РУСЛАН

«Виреш ми очи і душу ми виреш; а не возьмеш милости і віри не возьмеш,
бо руске ми серце і віра руска.» — З Русланових псалмів М. Шашкевича.

Виходить у Львові що дня
крім неділі і руских свят
о год. 6-ій пополудні.

Редакція, адміністрація і
експедиція «Руслана» під ч. 9.
ул. Коперника (Ліндога ч. 9.) Ек-
спедиція місцева в Агенції Со-
коловського в пасажі Гавсмана.

Рукописи звертає ся лише
на попереднє застереженє. —
Рекламації неопечатані вільні
від порта. — Оголошеня зви-
чайні приймають ся по ціні
10 кр. від стрічки, а в «Наді-
сланім» 20 кр. від стрічки. По-
дяки і приватні донесеня по
15 кр. від стрічки.

Нове огидженє парламентаризму і Романчукісти.

(X) Нераз вже давнійше вказували ми на те, що небезпечности для парламентаризму в Австрії взагалі і перепон для хосенної і успішної роботи в раді державній треба глядіти в таборі т. зв. All-deutsche, котрих «Sonn- u. Montags Ztg.» так влучно назвала Stalldeutsche т. є. в таборі пруссофільського сторонництва Вольфа і Шенерера. Они при всякій нагоді давали докази, що їм розходить ся о підкопачі поваги парламенту, о зведене парламентаризму ad absurdum, о розлад і розстрій Австрії, щоб відорвані від Галичини, Буковини і Дальмачії західно-австрійські краї могли тим легше упасти як зрілий овоч на лоно Німецької держави. Тим то побіч політичної агітації почали они ще й релігійну, а хоч в дійсности они перестали бути християнами, як справедливо се зазначив один німецький дневник, піднесли прапор протестантизму, щоби з більшим фанатизмом розогнити боротьбу проти Австрії, підкопати повагу католицької церкви і довести до повного розладу і розстрою.

Придержуючи ся сеї методи, Шенереріянці стали вносити систематично інтерпеляції в раді державній, в які всували конфісковані брошури і дневникарські статі, що мали метою зогидженє католицької церкви і духовенства або в найпоганійший спосіб обиджали чувства соромливости. Президент гр. Фетер заряджував задля того тайні засіданя, так як се буває і при судових розправах, які могли би викликати забуренє публичного супокою або обидити чувства моральні. Велика більшість палати, окрім найскрайніших елементів (Шенереріянців, соціялістів, ческих національних соціялістів і аграристів, а на жаль і Романчукістів) голосувала все за відчитанем на тайнім засіданю таких інтерпеляцій, а відтак против відчитаня їх на явнім засіданю, а тим способом віднято їм можливість випечатаня в стенографічним протоколі ради державної і свобідного розповсюдженя дневниками. Мусимо отже тут з натиском зазначити, що тут не розходить ся зовсім о спиненє свободи слова і о цензуру, яка ма-ла би обмежити посольську свободу, але о спиненє надужитя права інтерпеляції для огидженя церкви, віри, духовенства, обиджуванє чувств моральности. Зазначуємо се для того, позаяк вишколені в політичнім крутійстві депісуватель «Дьла» Нр. свого часу, пишучи про огидливі інтерпеляції Шенереріянців в справі моральної теології св. Лігуорія і інших єму подібних, представив вислід голосованя так, начеб тут розходило ся о цензуру для обмеженя свободи слова і інтерпеляції, що отже «руські послы (т. є. Романчукісти) голосували проти цензури, а Барвіньскій як звичайно, з шляхтою за цензурою», промовчанши очевидно навмисне, о які інтерпеляції тут ходило! Додати ще мусимо, що таке право цензури прислугує президентови і що в тім дусі, як поступає

гр. Фетер, поступає свого часу президент Смолька і бар. Хлюмецький, здержуючи інтерпеляції проти моральности, як і такі, що підпадали під карний кодекс, як се зазначив віцепрезидент Праде, котрому Вольф закидував, що він є винаходцем цензури.

На четвергове засіданє вилинули 4 такі інтерпеляції Шенереріянців, для котрих президент в половині сесії зарядив тайне засіданє (Шенерер заповів зараз, що він вже 12 нових таких інтерпеляцій виготовив — отже се війшло у Шенереріянців в систему). Три перші інтерпеляції містили в собі вирізки вельми огидливих конфіскованих статей з одного гумористичного тижневника, а іменно перша містила наруги крайно обиджаючі найсвятійші чувства кожного християнина о Пр. Діві, о Евхаристії і т. д., друга містила всякі огидливости проти духовенства, третя до крайности посунені огидливі вислови про Ісуса Христа, а четверта містила виїмки з книжки Phantasien eines Realisten, які були впливовою крайної схудоблоти автора в зображуваню неморальних сцен. Годить ся замітити, що навіть посол Кайзер іменем німецьких людовців, а п. Грос іменем німецьких поступовців висловили обуренє, що Шенереріянці такими огидливими інтерпеляціями зводять ad absurdum парламентаризм і спиняють в раді державній хосенну позитивну роботу. Само про себе розуміє ся, що навіть сторонництва тих німецьких лібералів і поступовців голосували проти явного відчитуваня тих огидних інтерпеляцій, а з ними очевидно і консервативні сторонництва, а також руско-народний клуб Барвіньського і не тільки шляхта, як звичайно пише Нр., але й демократи польські. А якеж вольнодумні Романчукісти? — свитає читатель. При голосованю над першою інтерпеляцією, побачивши, що вся палата підняла ся з місць, крім соціялістів і Шенереріянців, зірвали ся і они з місця, що спонукало розсердженого д-ра Коса видобути ся з досадою споміж своїх товаришів і вийти з салі. При голосованю над дальшими інтерпеляціями виходили Романчукісти очевидно вже під напором д-ра Коса остентаційно з салі разом з Шенереріянцями, лише дійсний член «руського клубу» Брайтер (яко такий а не яко госпітант вписаний він в списі клубів) голосував з соціялістами за явним відчитанем всіх тих поганих інтерпеляцій. Здає ся, що всякі виводи тут злишні, бо сам факт найкрасше ілюструє погляди і становище Романчукістів!

Пастирске посланіє

ВПреоєв. Митрополита Андрея Шептицького

Божю Милостию і сьвятого Апостольского Римского Престола благословенієм

Митрополита Галицького, Архиепископа Львівского, Епископа Каменецкого

Вірним Епархії львівської і каменецкої

(Конєць).

Сьвященство, се Тайна Христова, котрою чоловік дістає через положенє рук єпископа і

через єго молитву власть Службу Божу відправляти та Тайни сьвяті уділяти.

Поміркуйте, яка се велика власть.

Як сьвященик в часі Служби Божої над агнцем т. є. над кушником шеничного хліба, ті сьвяті слова говорить «сіє єсть тіло мое», то в тій самій хвилі якби на голос сьвященика Ісус Христос з неба сходить на престол, на котрим ся Служба Божя править. По тих св. словах сьвященика вже там де був хліб, хліба нема, а на місци хліба сам Ісус Христос, живий Бог і чоловік з тілом і душею. Християнин сеї зміни не видить і ніхто єї не може видіти; бо то, що в хлібі було виїним видом, то все лишло ся; але під тим видом хліба криє ся чудесним способом Ісус Христос, котрий так хотів сам бути кормом, поживою, покріпленєм душ християнських.

Такої сили в однім слові ніколи на сьвітї не було і не може бути. Хотяй би всі Ангели і всі люди, що не суть сьвящениками, всі разом над тим хлібом не знати як довгі і як горячі молитви відправляли, не змогли би ніяким способом такої чудесної переміни зробити, яку робить сьвященик один тими кількома словами в кожній Службі Божій.

А друга власть, котру сьвященики мають, гріхи відпускати людям (хотяй ту власть осбно від єпископа мусять діставати, а само висьвяченє не вистарчає) поміркуйте яка она велика, а як конечно потрібна для християн. Та власть така дивна, що коли сам Ісус Христос одному грішникови сказав, «відпускають ся тобі гріхи», то всі люди страх дивували ся, що мав таку власть. Міркували собі, що крім самого Господа Бога в небі нікого осбно не може бути, хто би міг так робити. Бо так справді видає ся. Як один чоловік другого образить, то і рідний отець ображеного не може сеї образи дарувати. А щож доперва, коли Бог небесний загнваний і ображений? А коли розміркуєте собі, що за тяжксю образою Божою іде і вічна кара в пеклі, котра ся грішникови таки по справедливости належить, то зрозумієте, яка то страшна сила в руках сьвящеників, що може гріхи і кару вічну відпустити та дарувати. Дармо би чоловік за такою властью по сьвітї глядав, нігде би єї не знайшов, якби сеї власти Ісус Христос не був дав єпископам, а через них сьвященикам.

Інакше поміж людьми буває з тими карами, на які суд засудив. По вироку судії, як вже правосильний, ніхто не може кари відпустити, лишень сам Цісар. Така то безмірна ласка, таке велике милосердєє Боже спливає на людей через руки сьвящеників.

Якби я, братя мої милі, хотів всі ті ласки з ряду перейти, а кожду добре витолкувати, то за кожду з них мусів бим написати лист, ще грубший від того, котрий Вам тепер посилаю.

Тож не дивувати ся, що Сьвяті, котрі добре знали дари Божі і уміли їх цінити, таку честь сьвященикам віддавали, якби яким цісарям або Ангелам небесним.

Оповідають в історії, що цісар Константин, що з римських царів перший увірив в Ісуса Христа і прийняв св. Крещенє, кожного і найубошого сьвященика по руках цідував. Говорив, що якби не дай Боже видів сьвященика в яким грісі, прикрив би своїм цісарским плащом. Хотів для сьвященика хотяй і недоброго, зробити так само, як зробили сини Нойого, коли побачили, що їх отець упив ся. Так го ша-

нували і так дуже було прикро для них видіти его встид, що не дивлячи ся на него, плахтою прикрили го. А цар Константин кожного, навіть недоброго, сьвященника шанував, як добрі діти свого рідного отця.

Добрий християнин так само робить, як сей сьвятий цар. Шанує сьвященника, не для его прикмет і чеснот, але задля тої власти сьвятої, котру му в руки Христос віддав.

Сьвященик добрий, ревний, заслугує від своїх вірних на потрібну честь: мають го шанувати ддятого, бо їм засгупає Ісуса Христа, і науку Его голосить і ласку сьвяту дає; а по друге ддятого, бо побожний, ревний, сам мае ласку у Господа Бога; а по третє, бо для них працює, і нераз своє власне добро для них жертовує.

Кілько то разів мусить сьвященик їздити до хорих, чи в день, чи в ночи. Кілько напрацює ся при великодній сповіди. Кілько мусить працювати над проповідями, а до того нїм вістане сьвящеником, кілько мусить набідувати ся, напрацювати ся і в день і в ночи, щоби ті всі науки покінчити, котрих сьвященикови потреба.

А до того, мої милі братя, мушу Вам і те сказати, бо хочу, щоби Ви все знали, що сьвященик в нас то має і два і три рази менше пенсії, як, приміром, який урядник, що ті самі школи покінчив.

Сьвятїйший Огець в тім листі, що го до Вас написав о назначеню мене нашим єпископом, каже так: що сподіває ся і бажає собі, щоби Ви завсїгда мали во мнї доброго отця, пастира, а я в Вас добрих, вірних дітей.

І я, мої братя найдорозші, так само мушу Вам сказати о ваших отцях духовних, надїю ся, що они завсїгда будуть для Вас правдивими отцями, і що ревно для вашого добра будуть працювати. А по Вас сподіваю ся, що Ви для них будете завсїгда добрими та послушними.

Признаю ся Вам, що нема на сьвітї річи, котра би мене так болїла, як коли в якій громаді всуне ся якийсь непорядок поміж отцем духовним а вірними. Причина такого непорядку може бути і з одної і з другої сторони; бо ми всі є людьми слабими, і дуже легко нам в де чїм зблудити. Але такий непорядок може бути і без ніякої вини, анї з одної анї з другої сторони, а лиш засїяний недобрими людьми, або і сатаною.

Добре се знаю, що з нічого так не тішать ся сей ворог нашого спасеня і нашого добра, як з такої незгоди або непорозумїня. Его діло в тім найбільше, щоби людей від сьвящеників відорвати, а незгоду засїяти поміж громадою а душпастирем. Як се десь удасть ся ему, то вже і дуже легеньку мае роботу. З такого непорозумїня велика шкода виходить для вірних. Тому то і я дуже сего бою ся, і се менї дуже прикре, бо знаю, що як люде не будуть мати серця і довіря до свого отця духовного, то і від Христа Спасителя будуть віддаляти ся. Не один знайде ся такий, що вже перед отцем духовним буде встидати ся свої гріхи визнати, і готов сьвятотрацко сповідати ся, найстрашїйший гріх на свою душу стягнути. Через брак серця до свого отця духовного буде і від слова Божого відтягати ся, від церковці сьвятої, а на тїй дорозі може і так далеко зайде, що і перестане за правдву узнавати науку, котру Отці в церквах голосять. Забуде на те, що наука сьвящеників не єсть їх наукою, але наукою самого І. Христа, наукою Божю, без котрої нема для чоловіка спасеня; і через таку незгоду могла би якась душа відкуалена кривню І. Христа пійти на погибель вічну.

Ми сьвященики, милі мої братя, кривню своєю і своєю душею за ваше спасеня відповідаєм. Нам Христос Спаситель віддав в руки чашу Прєсв. Своєї Крови, щоби ми нею на жите вічне кормили. Вложив Христос в уста наші слова своєї науки, щоби ми правдами вічними, правдами Божими просьвїчали Вас і діти ваші учили.

Дав нам ласку свою сьвяту для Вас, щоби ми ю Вам передавали; казав нам бути сторожами вашого добра, казав нам бути провідниками вашими, вашими учителями, вашими вітцями.

І колись на страшнім судї своїм зажадає

Він від нас строгого рахунку з того, що ми для Вас зробили. За душу кожного грїшника, що у нас сповїдав ся, будемо перед Ним відповідати. Будемо відповідати за тих умираючих, котрих ми сьвятими Тайнами заосмотрювали. Ми перед Богом відповїдаємо за то, щоби Ви знали віру свою сьвяту, щоби діти ваші знали, катехизму вже за молодих літ добре научили ся.

І чиж може Вам гадка прийти, щоби ми не мали дбати о Вас, о ваше добро, о ваше спасеня; щоб ми могли занедбувати найсьвятїйші обовязки, від сповнєня котрих, не лиш ваше спасеня, але і наше залежить?

Як собі, як родинам, дітям і внукам нашим бажаєм ласки і благословєннє Божого, так само залежить нам ра тім всім, що єсть вашим добром. Ми би не мали совїсти, ми би не мали серця, як би ми для Вас з всіх сил не хотїли працювати.

Нам їде і о добро ваше дочасне, бо ми прецїнь Вам не чужі, а свої і близькі. Можете до нас з довірем удавати ся! Чи їде о читалню, чи крамницю, чи шпихлір громадский, чи о яку небудь иншу справу, з котрою звязане ваше добро, сьміло і щиро до нас удавайте ся; в кождім дїлі знайдете у нас і пораду і поміч. З нами тримайте ся Христа і Его сьвятого знамени — креста сьвятого.

Громада, скуплена і сильно звязана в одно любовию християньскою під проводом сьвященика, се братя милі, сила непобїдима. Прийдуть вітри і бурі і не зможуть єї звалити; прийдуть вороги і не потрафять єї здобути.

В такій громаді буде все ласка і благословєннє Боже, а за ласкою прийде і всякий добрий бит і всяка установа людам хосенна.

Така громада взросте в просьвітї, взможе ся в силї.

Тепер же, мої милі братя, в доказ моєї вітцєвскої любові і яко завдаток праці, котру в імя Боже для Вас зачинаю, удїляю Вам по раз перший архиєрейського благословєннє.

Підношу очі і руки в небо і хотїв бим стягнути для Вас всі дари та ласки, котрих Вам на кожду хвилию вашого житя потреба, і прошу Всевшнього Отця Нашого, щоби поглянув на Вас ласкаво і благодатию Своєю був з Вами, так як був з вашими Отцями. Най Вас не опускає, най не дозволить, щоби Ви Его опустили; най в своїй добротї наклонить ваші серця до Себе, щоб Ви ходили путем Его, і хранили всі заповіді Его і розкази Его, а цілим серцем і цілою душею, любовию цілого вашого житя все йшли за Спасителем Нашим Єдинородним Его Сином Ісусом Христом, котрого зіслав нам з неба, щоби нас відкупити від неволї грїха і смерти. Най мир Христов, згода, єдність і любов вселить ся в серця ваші, і в рідняна ваші, і нашу вітчизну. Най мир Его сьвятий стереже вас від братньої сварї і незгоди! Най стереже від всякої війни; най хоронить ваші міста і села від огню і повеня, від зарази і всякої хороби; най хоронить ваші хати від журби, гніву, бїди і нужди і від всякої болїзни душевної і тілесної.

Вислухай, Господи Боже Огець наших, молитву мене раба твого, котрого Ти поставив пастирем того народа. Даруй їм оставлене прогрішенїй, покрий їх могучим твоїм покровом, десницею Твоюю провадь їх, умири їх жизнь Господи, помилуй їх яко благ і чоловіколюбєць. Аминь.

Писано в Кременї в недїлю Закхєя в день 14. (27.) сїчня Р. Б. 1901.

† АНДРЕЙ
Митрополит.

Студентські розрухи.

Доборолась «матушка Рася»... Цьвіт інтелїгенці, єї надїя власної будуччини, повстає оружною рукою против єї гнету, єї деспотизма, нетолеранції, гнобленя всякого свобіднїшого пориву розвиваючої ся суспїлности. Університєтска молодїж кинула ся на жандармські багнети, не могучи вже далше стерпїти сего упїдляючого шпїгунства, секатур та строгих кар, які завели ся по російських університєтах. Населєнє головних мїст Росїї симпатизує з рухом образованої молодїжи та підирєє єї явно,

так що на улицах російських митрополїй приходить до формальних битв з салдатством.

Дві були безпосередні причини до вибуху сїх заворушень. Перша, се недавний атентат на російского міністра просьвітї. Померший в наслідок замаху студента Карповича міністер Боголепов належав до скраїнних російських староїв і єму треба приписати всі студентські забурєня в послїдних літах, викликані надто строгими розпорядженями. Сам замах мав бути меєтїю за то, що перед місяцем віддано за кару до войска до 300 студентів кївського університєту. Розправа против убїйника, що мала відбутї ся 16. с. м. відложена на пізнїйше. Сей страшний протест Карповича против теперїшної університєтської системи, яку санкціонував сам цар, признавши, мимо протесту міністра війни Куропаткина, кару примусової військової служби для провинивших ся студентів — був наче жарючим смолоскипом, встромлєним в пальный материал студентского невдоволеня.

Другою причиною ворожобї було виклєтє Льва гр. Толстєя синодом православної церкви. Цїла Росїя дивить ся з подивом і любовию на сего невтомимого старця, якого одним грїхом є хїба се, що хоче станути як найблизше Божої ідеї «Царства небесного на земли». Житє Толстєя є одним ланцухом праці і посьвяченя. Нї гроші, нї почести, нї вигоди, нї приєтрасти не ведуть его на стежку опозиції против держави і церкви, а лише бажанє зрозумїня та сповнєнє Христової науки. Тому ж і виклєтє его в православной церкви замість зміцнїти єї, стряєло єї підвалинами. Як то? питають Росїяни, в нашїй церкві нема мїєця для того Божого чоловіка? Щож треба нам думати про неї та єї провідників, коли они кидають каменем проклону на чоловіка, що є нашою славою і гордостїю! В Москві, куда оноді приїхав був Толстєй з Ясної Поляни, пізнали его на улиці і згоєвили єму сейчас таку овацію, що Толстєй сказав: «День мого виклєтєя був найкраснїшим днем мого житя!» Але відтак зараз всі в повозку та відїхав, не хотячи давати причини до якого небудь замїшаня.

Однак зворушена філія народного обурєнє не успокоїла ся так легко. Перед повели студенти. Заповіджено загальний студентский страйк. Страйкують вже слухачі висших наукових заведєнь в Москві, Казани, Одєсї, Харкові і Кїєві, а небавом очікують прилучєнє ся всіх наукових заведєнь в Петербурзі. Студенти пригоєвляють поданє до царя, а зїбрано вже 6.000 підписів студентів, профєсорів та інтерєсованих осіб. Профєсора ієсторїї на московскім університєтї Мєлїхова арештовано; найдєно у него документи в робїтничих справах. Цар зарєдєв занєханє процесу. Мєлїхова в адмінієстраційній дорозї вислаєно до далеких губерній.

З Петербурга пишуть до цївурядової Politische Corresp.: З одержаних тут відомостий виходить, що рух студентів московского університєту прибрав великі і тим небезпечнїйші розміри, що прилучають ся до него широкі маси населєнєя. Послїдні заворушенєя мали в цілім значїню сего слова ціху народного повстанєя, бо тисячі робїтничів прилучили ся до студентів і дали енергїчний вираз своему обурєню з причини брутального трактованя університєтських слухачів органами правительственних властей. Вєличєзна товпа подала ся до палати генєрал-губєрнатора в князя Сергїя і там урядила бурлїву демонстрацію. На мїєцє сїх заворушень вислаєно множєство поліційантів і козаків, які лишє з трудом змогли відперти штурмуючу до палати товпу та розїгнати єї. По обох сторонах було багато ранєних; число арештованих виносьть кілька сот. Понєже побоєвали ся вибуху заворушенєя також в других частях мїєста, розсієлєно на всі сторони сильні військові патролі та поуставлюєно на рїжних площах мїєста кїнні і піші пікєти. Тож Москва виглядала, як мїєсто, здобутє штурмом ворожим військом. Онодїшні забурєня мали викликати на князя Сергїю вєликє вражїєнє.

Не менше грїзні є заворушенєя в других мїєстах Росїї, а всюди прилучає ся до них також і публика. Важну ролю в сїм русї відграють студентки, навїть в битках з поліцією і жандармерїєю. Загальною є гадка, що єї заворушенєя стоять в звязї з тайним революційним

рухом. Правительство старає ся драконським способом здавити рух студентів. Frankfurter Ztg. доносить з Петербурга, що арештованих підчас розривів студентів і студенток вивезено. Через цілий день величезні омнібуси, наповнені в'язнями їздили на Николаевський дворець залізничі. Професорів петербургського університета повідомлено, що підчас розривів убито 10 студентів. Кілька студентів і студенток померло від ран.

Також і за границею розвинено агітацію в користь російських студентів. В 27. ч. лондонського «Наканув» (У переддень) находимо відгомони київських студентських заворушень. І так: У Парижі збирають ся у професорських сферах підписи під слідуючою відозвою, яку францускі професори хочуть вислати своїм російським товаришам: «Світлому зборю» університета. Поважані товариші! Ми хочемо висказати Вам наше сумне здивоване, що заволоділо нами, коли ми дізнали ся про недавні події на київському університеті. Змагане утримати спокій по університетах цілого світа є виключною атрибуцією шкільних властей. Без огляду на політичне положення держави ся привілеція є коначна для захованя сили морального впливу просвіти. Нашою задачою є не лише подавати слухачам знане, але також виторювати характери, ми не можемо тому ніяк похвалити поведеня наших київських товаришів.

«Слухачі викликали невеликий конфлікт характеру чисто-академічного, — всі солідаризують ся із тим. Жандарми вдирають ся до університету і стають ся їх настоятельством. Професори годять ся на сю узурпацію — деякі з них, між иньшими і ректор просять о се.

«Слухачі не бороли ся, а з ними поводжено ся як із противниками у борні. 183 укарано в спосіб, що не стоїть у ніякій звязи із академічним житем. Кари є вимірено адміністративним судом без захованя правних форм і без запоруки права оборони обжалованим. Професори засідали поруч військових і політичних властей.

«Думаємо, що члени університетів цілого світа повинні зрвати всю солідарність із товаришами, що уважали за відповідне пристати на такий вимір справедливости. Моральна повага професорского тіла, що несе культуру, буде знищена, коли ми пристанемо на такі компроміси».

Професори і слухачі в Англії, Франції і Італії агітують також за протестом із нагоди сих подій.

З державної ради.

На початку вчорашнього засідання, яке розпочало ся о год. 12. в полудне, президент палати гр. Фетер повідомив, що Шенереріянець Бергер зложив уряд секретаря. Відтак поручив відчитанє двох наглих внесень Шенерера і Вольфа поставлених в обструкційнім намірі. Шенереріянець жадають дословного відчитаня сих інтерпеляцій, а підчас сего переговорює з ними пос. Скене. Вкінці Шенереріянець згодили ся, що би без дискусії передати оба внесень комісії і по відчитаню «впливів» президент звіщає про се палату.

Тепер наступив ряд формальних запитів. Пос. Масталька інтерпелює президента, що-до висказу міністра залізниць Вітека в інвентарній комісії до Мастальки, що він, міністер, по-пам'ятає собі его опозиційне становище при розправі над будовою локальної залізничі в виборчій окрузі, з якого послуге пос. Масталька. Бесідник добачує в сім ограничене посольської свободи. Міністер Вітек відповідає, що се було сказано по замкненому засіданю, отже приватно і напів жартом, тож він не мав зовсім наміру в який небудь спосіб ограничувати посольську свободу.

Довшу дискусію викликала справа посла Зайца, якого по виточеню дисциплінарного слідства засуспендовала з посади віденська окружна рада шкільна. Др. Люегер виступає в обороні шкільної ради, ему відповідають остро пп. Шумаєр, Дашинський і др. та по довшій дискусії прийнято внесенє пос. Мархета, що би конституційна комісія до 8 днів здала справу про внесенє пос. Офнера, яке орікає, що без при-

зволу палати послів не вільно против члена палати заряджувати дисциплінарного слідства.

З дневного порядку наступив дальший хід заповогової дискусії, а перший заняв голос пос. Бянікі в хорватським язичі, а по промові ще кількох послів палата полагодила внесенє в справі елементарних нещасті.

Опісля розпочала ся дискусія над внесением рогачок. Пос. Поточек описує шкоди, які приносять рогачки населеню. Міністер скарбу Каль заявив, що правительство признає в засаді потребу знесеня рогачок, але мусить найти також покритє в сумі 2 мільонів. Палата прийняла в третім читаню внесенє за знесенем державних мит (оплески в цілій палаті).

Президент міністрів відповів ще на інтерпеляцію пос. Брайтера в справі удекорованя Яворського, а внесенє пос. Брайтера, на отворенє дискусії над відповідію д-ра Кербера, відкинула палата. На сім закінчено засіданє, а слідуюче відбуде ся ві второк.

НОВИНИ.

— Календар. В неділю: гр.-кат. Софрона препов.; рим.-кат. Гавриїла архистр. — В понеділок: гр.-кат. Теофан; рим.-кат. *Благовіщенє*. — Ві вторник: гр.-кат. Никифора; рим.-кат. Людгера.

— Новий дебют калуського посла відбув ся минулої неділі 17. с. м. на Шевченкових роковинах товариства Січ у Відні, на котрих др. Коє не тільки дебютував із своєю легендою про св. Петра і помершого робітника, але й дальше розводив сю етику на тему:

Хто коршму минає, той долі не має,
Того Бог карає!

Ся промова викликала загальне обуренє між зібраними, а посол Пігуляк описля зазначив в поважній промові, чим є і повинні бути для Русинів Шевченкові роковини.

— Тарасові обходи. В неділю дня 24. с. м. устроює молодіж рускої гімназії в Коломиї ввечерніці в 40-ві роковини смерги Тараса Шевченка в салі «Сокола». Початок о годині 5 1/2 вечером. Програма: Значенє Шевченка в світлі всесвітньої критики, промова тов. Г. Тимошука.

1) Воробкевич: «Пробудилась Русь» муж. хор. — 2) Шевченко: «Чигирин» декл. тов. А. Базилевича. — 3) Smith: «Nocturne, Verdi: Duetto» оркестра. — 4) Левидий-Лаврівий: «Замовкли торбани» сольо сопранове т. В. Павлусевича з акомп. фортеп. — 5) Suderman: «Хлопче весіле в Швеції» міш. хор. — 6) M. Hauser: «Угорська раисодія» сольо скрипка т. Є. Гузара з акомп. фортеп. — 7) Шевченко-Плавюк: «Чернець» мішан. хор з деклям. тов. П. Костика. — 8) Плавюк: «Низка народних пісень» сольо цитра товариша І. Плавюка. — 9) Нцянський: «Закувала та сива завуля» муж. хор з акомп. фортеп. — 10) Біликівский: «Путіурі» оркестра. — 11) Шевченко: «Мій Боже» і «Радуй ся ниво» деклям. т. Вє. Левицкого. — 12) а) Шевченко-Вербицкий: «Завицанє» басове сольо в супроводі двох хорів і фортеп. відєєніває т. М. Костик. — б) Сивенький-Плавюк: «Наша славна Україна» міш. хор. — Закінченє.

— В справі німецької правописи. В міністерстві просвіти розпочали ся вчора наради анкети в справі німецької шкільної правописи. В анкеті засідають досвідчені люди з кругів наукових, шкільних і дивенкарських, з літератських товариств, з кругів друкарських і книгарських накладчиків. Міністер Гартель отворив засіданє промовою, потім шеф секції Бернд обняв провід над нарадами. Референт, радник двора предложив програму нарад анкети: 1) скорочене правопис, 2) переведенє єї також поза школою і 3) евентуальне прозрумінє з правительством иньших держав німецьких в цілі уодностайненя правописи.

— Памятник для Міляна. Цісар Франц Йосиф приказав, що би в Крушедолі поставлено Мілянви памятник і відновлено гробовець, в яким зложити ся всі вінці і иньші памятки по Мілянві. Видатки на гробовець і памятник покриє цісар з власних фондів.

— Чума в Капштаті. Страшний сей гість, який що року поглотує тисячі Арабів, Турків та иньших бісурменських путників в дорозі до Мекки, який що року пожерає тисячі людей в Індиях англійських, загостив сего року до Капштату. Гроза сеї гостини тим страшійша, що як-раз там нині задля війни паює найживійший рух. Леда хвилі можна надіятися, що воєнні англійські кораблі, одни по другім, вивісять жовту хоругву на знак, що корабель зачумлений. Чума розширила ся в Капштаті завдяки англійским властям, які не уважали потрібним єї ширеню запобігати. Уже з кінцем січня загально звісною було річчю, що чума притасна існує; про се свідчили сотки неживих щурів находжених в каналах міста, в доках і на кора-

блях. Але власти таїли се перед загалом, що би не тревожити населеня. Зараза показала ся найперше в варштатових доках в Капштаті між працюючими там двома тисячами муринів. В кількох днях згинуло з них 116 осіб, а прочих треба було сейчас відокремити. Так не зробрено. Тимчасом мурини пішли в розтіч: одні поутікали в степи, а иньші поховали ся по найбіднійших дільницях міста. В слід за ними повандрувала смерть, між 120-тисячне населенє міста. Люди мруть тепер як мухи і затаюють смерть перед властями, так що точного справозданя з розмірів пощести годі подати. Ціла Капляндія дροжить тепер перед появою чуми, бо з Капштату занесуть єї, а може вже рознесли по иньших містах. В Капштаті же богато подорожуючих купців, і они розсїють бакцилі по цілій англійській провінції. Доносять також, що й між війском прокинула ся чума, занесена шурами в сїні і в транспортах живности для людей. Якби так дійсно було, то не можна дивувати ся, що Англія старалась навязати переговори з Бурами, маючи такого грізного ворога межі собою, яким є чума.

— 3 Монте Карльо. Ротшильдів зять розбив банк гри в Монте Карльо аж два рази. Се пчувана новина для тих, що люблять рулету і покляняють ся богини єліного щастя. Фіансовий барон Ефрузі, чоловік малий з бистрими очима та холодним як мармор і спокійним але розумним лицем, сидів перед кількома днями в Монте Карльо коло рулетки і грав. Поза ним сиділо і стояло вісім до десяти рядів людей, а всі з напруженою увагою споглядали на стіл перед собою. Нараз серед страшеної духоти роздав ся крик: Ефрузі розбив банк. З цілої салі збігли ся люди до стола, де сидів Ефрузі і дійсно, там вже перестали грати; не стало грошей в банку, а служба пішла по нових 200.000 франків. Ефрузі усміхнений споглядав на зависну товпу. За хвилю розпочала ся нова гра. Грачі закладають ся, чи виграє червона чи чорна краска. Найбільше грачі ставити на чорну, червона програє засдно. То повтаряє ся раз, два, три, чотири, пять, шість, сім разів. Яксь дама просить барона і каже: Про-цу Вас пане, ставте раз на червону. Барон подякував за раду і ставив дальше на чорну і виграє 8, 9, 10, 11, 12 раз, коротко сказавши 20 разів раз по раз. В салі робить ся страшенний крик, настає глота, люди розникають ся і бігають як би з розуму зійшли. Чути лиш крики: Ефрузі розбив банк другий раз. А Ротшильдів зять усміхнений і дуже спокійний виходить з дому гри та іде через площу казино до парижкого готелю, через ту саму площу, де о тім часі ходять люди під парасольками та розповідають собі, що в готелі Александрия підчас другого сїданя в салі столовій відобрів собі жита якийсь російський офіцер, котрий програє послідних сто рублів. Єго поховують тихцем, а до старої его матери вже зателеграфували.

— 3 полудневої Африки. Англійскому парламентові в Лондоні предложено телеграфічну кореспонденцію Чемберлена з Мильером про усліва мира, які предложено Боерам. Показує ся з неї межі иньшим, що Мильер заявив ся рішучо против уділеню амнестії повстанцям з Капляндії, а сеї самої гадки був, також Чемберлен. Натомість амнестію для Англичан, мешкаючих в Трансвалі і Оранії ограничено лише о стілько, що англійські піддані, які бороли ся против Англії, мали би утратити виборче право. Чемберлен заявив також, що правительтво не може зречи ся права проклямованя воєнного стану там, де уважає се відповідним. На покритє шкід, вираджених Боерам, англійське правительтво готує визначити мільон фунтів интерл. як максимум, а крім сего фермерам, які потерпіли страти в війні, прирекло поміч в формі позички. Воєнного податку фермери не потребували би сплачувати. Кафрів пдідленю би ограниченим правом голосованя. Ношенє стрільного оружя для власної охорони було би дозволеним лише горожанам, які узискали би на се спеціальне приволеє. Підданє мусіло би наступити в імени всіх Боєрів, а не лише в імени війск генерала Бота. — Як звісно Бота не згодив ся на єї усліви і вже від тижня розпочав на ново борбу з Англійцями.

— Виданя «Українсько-руської видавничої спілки» у Львові. Якою плодівитою є діяльність сего молодого стоваришеня, доказує зміст і число виданих до тепер книжок: 1. Стефан Ковалів. Дезертер і иньші оповіданя кор. 1'60 — 2. Іван Франко. Поеми. к. 1'60. — 3. Ольга Кобилянська. Покора і иньші опов. к. 1'40. — 4. Гю де Мопсан. Дика пані і иньші оповіданя. к. 1'30 — 5. Іван Франко. Полуйка і иньші бориславські оповіданя. к. 1'40. — 6. Наталія Кобрянська. Дух часу і иньші опов. к. 1'60. — 7. Кнут Гамсун. Голод, роман. к. 2'20. — 8. Леся Українка. Думи і мрії. Поезії. к. 1'60. — 9. Стефан Ковалів. Громадські промисловці. к. 1'60. — 10. Уїлліам Шекспір. Гамлет, принц данський. к. 1'80. — 11. Генрик Понтонівдан. Із Хат. Оповіданя. к. 1'40 — 12. Богдан Ленкий. З жита. Оповіданя. к. 1'20. — 13. Гергарт Гауптман. Візник Гейшель. к. 1'60. — 14. Михайло Коцюбинський. В путях шайгана.

Оповіданя. к. 1-60. — 15. Уілліам Шекспір. Приборкана гоструха. к. 1-40. — 16. Панас Мирний. Лихі люди. к. 1-40. — 17. В. Короленко. Судний день. к. 1-20. — 18. У. Шекспір. Макбет. к. 1-60. — 19. К. Гуцков. Уріель Акоста. к. 1-40. — 20. У. Шекспір. Коріолян. к. 1-80. — 21. Михайло Яцків. В царстві сатани. к. 1-60. — 22. Панас Мирний. Морозенко. к. 0-90. — 23. Лесь Мартович. Нечитальник. к. 1-60. — 24. Михайло Кочубинський. По людському. к. 2-00. — 25. В. Оркан. Скапаний світ. к. 1-00. — 26. Василь Стефаник. Дорога. к. 1-60. — 27. У. Шекспір. Юлій Цезар. к. 1-60. — 28. Л. Толстой. Відроджене, (3 томів). к. 3-60. — 29. К. Гавлічек Боровський. Вибір поезій. к. 1-60. — Цни подані за оправні примірники. Брошурованих не продають ся. — У другій серії. «Науковій Бібліотеці» вийшли: 1. Кароль Кавчкі. Народність і її лочати. к. 0-60. 2. Фр. Енгельс. Людвік Фаєрбах. Переклад Будового. к. 0-50. — 3. Фр. Енгельс. Початки родини, приватної власности і держави. к. 1-50. — 4. Ш. Сеньобо. Австрия в ХІХ. століттю. к. 0-80. — 5. В. Будзиновський. Хлопска полістїя. к. 2-00. — 6. І. Флямаріон. Про небо (кінчить ся друкувати). — 7. М. П. Драгоманов. Переписка Т. І. к. 1-80. — 8. С. Степняк. Підземна Росія (друкуєть ся). — Брошур другої серії не опрацюють ся. — У третій серії «Літературно-Науковій Бібліотеці» вийшли: 1. М. Грушевський. Хмельницький і Хмельниччина. к. 0-20. — 2. Курцій Руф. Фільотас. к. 0-20. — 3. В. Наумович. Величина і будова звіздяного світа. к. 0-10. — 4. Панас Мирний. Лови. к. 0-06. — 5. І. Пулюй. Невропаща сила. к. 0-20. — 6. М. Грушевський. Бех-Аль Джукур. к. 0-10. — 7. І. Раконський. Вік нашої землі. к. 0-10. — 8. А. Чехов. Каштанка. к. 0-15. — 9. М. Драгоманов. Мик. Ів. Костомарів. к. 0-15. — 10. Е. Золя. Напад на мльв. к. 0-20. — 11. І. Пулюй. Нові перемінні звїзди. к. 0-15. — 12. Г. Квітка. Маруся (друкуєть ся). 13. М. Левицький. Спілкова умова для селянських спілок (друкуєть ся). — Адреса: Львів, ул. Чарнецького ч. 26. — Увага. «Укр. руська Видавничка Спілка» дає всі свої виданя на рати (місячні або квартальні) з тим, що термін сплати буде точно задержаний. — Хто хоче взяти на рати книжки, мусить зголосити ся до дирекції по реверсе, який має висповідати і звернути дирекції. Хто зложив відразу 20 кор. дістає 10% рабату. На «Лит. Наук. Бібл. теку» приймають ся окремо передплату по 5 кор. за серію зложену із 48 (подвійних) аркушів друку.

— 3 Острєва св. Олєни утік досі лише сдин бурский вояк з англійскої неволї. Він взяв ся Франц Ділліні і так оповїдає в Паргжи про свєю утечу: Одного вечера вийшов я незаметно з касарен, де мешкаємо, і в пристани побачив і корабель. Не надумуючись довго, прибїг я до берега моря, скочив у воду і поплив до корабля. На щастє був се французский пароход. Я скрив ся від дошки і ту зазрїв мене корабельний кухар. Він представив мене капітанови, а сей обїцяв перевезти мене до Шербургу. Звідтам мусїв я іти пішки аж до Парижа, де хочу бачити ся з консулом полуднево-африканських

рєпублік. Мушу вернути до вітчизни, аби бороти ся за свободу напастованих земляків.

— Конкурси. Повітовий виділ в Тернополї оголосив конкурс на посаду окружного лікаря з місцем замешканя в Чернихові. Річний платня 1000 К і 600 К на обїздки. Поданя можна вносити до дня 15. цвітня с. р. — Магістрат міста Станіславава оголошує конкурс на посаду рахмайстра з річною платнею 2400 К, 600 К активального додатку та з правом до пятох пятїлітї по 200 К. (Газета Львівска ч. 68.)

Гумористичний кутик.

Шарада.

Подїли слово по половинї
На двї рівнєнкї собі частинї,
Часть перша: краєва ростина наша
Під небо звєсєть корону сьміло,
Ії овоч дикам принадна наша,
На опал добре велике тіло.
А на Рїздво яєвє частина друга,
Се для гвїздинї цїнна прислуга,
Бо ось ва кождїм столї при кутї
Стоїть сей присмак дєсь на покутї.
Зложи-ж частини: овтам над ними
В шкільній комнатї цїлі години
Учать ся діти, бо то без муки
Нема науки, знаня, ні штуки.
(Розвязка в слїдуючїм числї).

З дїда, прадїда...

(Оглядаючи галєрїю предків) Ов, щось твій прадїд мав дуже брїдку жінку.

— А так... видко, що мусїв бути також в поважних фїнансових клопотах.

З теки песимїста.

Мушина, що клячить перед жєншиною, подібний до верхоблюда, який чекає на набїр тягару.

Наука, штука, література.

Богословский Вѣстникъ томъ II, II. Выпускъ 1901. Зміст: Розправы. Встрѣча блудного сына зъ отцемъ; психологична студія (Свщ. А. Полянский). Библіїный потопъ III. (Свщ. Д. Дорожвинський). Вѣроисповѣданіе новопоставляемого русского епископа предъ кіевскимъ митрополитомъ, начиная съ половины XIV. столѣтія, дѣлаемое. III. (Свщ. А. С. Петрушевичъ). Епископы Шведтійки. II. (Свщ. І. Рудовичъ). Аналекта. Сотрудникъ cum iure directionis єсть стальнымъ членомъ комитета парохіального. Библиографія. (Рецензія и справозданя) І. Я. Луцькѣ, Ночь вѣфлєсска, ораторія спєнічна. «Молода Україна», часопись української молодїжї. — Вѣсти и замѣтки. (Вступленє на митрополитїй престолъ Вїроєвѣш. Куръ Андрея. — Реколекція для свящєвїковѣ. — Загалний збори Тов. св. Ап. Павла. — Вопросы зъ богословія морального, случаѣ совѣсти).

Телеграми.

Відень, 23. марця. Посол Вольф визвав віцепрезидента Прадого на поєдинок за слово «брехун», яким він звернув ся до Вольфа під час тайного засїданя. Здає ся, що противники залагодять справу без розливу крови.

Рим, 23. марця. Палата відкинула поіменним голосованєм 299 голосами против 78 внесенє Бретесіого за цїлковитим знесенєм мита від муки і збіжя, а також внесенє Альбертовіого за зниженєм мита на 4 лїрів.

Вороцлав, 23. марця. Як доносить «Breslauer Ztg.» з Петербурга, при послїдних студентских розрухах полягло 2 жандармів і 15 студентів, а коло 50 осіб є ранєних.

Марсилія, 23. марця. Стрейкуючі робїтники зачали вчєра пополудни спїнєвати трамваєвий рух. Жандармерія дала огня і розгонила товпу. Столярї, єлюсарї і пекарї грозять прилученєм ся до стрейку.

Берлин, 22. марця. Гр. Вальдерзе доносить з Пекїну, що англєво-російське непорозумлїє в Тїєнтсїні приняло вдоволяючий зворот.

COLOSSEUM Ernesta Thorna,

у Львові, в пасажи „ГЕРМАНА“ ул. Сонїшка.

Програма від 16. до 31. марта 1901.

При спївучастї війскової музики 80 п. п.

- 1) Увертура. 2) Miss Bertolletti жонглєрка на кружляючїй кулї. 3) Mr. & Mme Savanna ексєнтер трансформацийна двїйка. 4) Daniel i Miss Betti, еквалїбрїсти. 5) Les' Aubert tourbillon танцєри. 6) Freeze Brothers, куглярї з 32 тамборинами. 7) Les Gardenias, феноменальнє гімнастичнє рouthroui. (10 мїнут павви). 8) Орхєстра. 9) Miss Ella зі своїми львами. 10) Conchitta іспанська танцєрка. 11) Mr. Carlo Benedetti, медична загадка. 12) Mc. Lusky's, ексєнтерїїцї і арабскїє скакуни. 13) Орхєстра. 14) Signor Luigi Savanna в своїй комедїї. Зміст. Прольот. Комїсар. Jole, єго жєна. Зєфірін. Слуга. Жандарм. Всї особи представляє п. Luigi Savanna. 15) Комїчна пантомїна Tramp, труни Gardenias. — Початок о 8. год. вєчєром.

Що дня велике представлєнє. В недїлю і свята два представлєня. Що пятницї High Life представлєнє. Бїлєти вчаснїше можна замовляти і набути в конторї Пільова, при ул. Кароля Людвика у Львові.

Colosseum ogrїте 12 газовими печами.

Розклад поїздів залїзничих обовязуючий від 1-го мая 1900.

(Приїзд і відїзд поданий після часу середно-європейского).

Поїзд до Львова		Поїзд зі Львова	
Повод посп. особ.	приходять о годинї	відходять о годинї	посп. особ.
6:10	з Кракова, Берлина, Варшави, Відня	6:25	до Лавочного (Мункача, Пешту) Борислава
6:20	з Чернівців (Льва, Галацу), Станіславава	6:30	до Підволочиск (Київа) Бродів дв. головний
6:46	з Брухович, шод. від 13. мая до 16. вер. як	6:43	" " " " " " "
7:45	з Янова	6:55	до Станіславава, Пидвисокого, Потутор
7:40	з Тернополя, Бродів на дв. Підзамче	8:30	8:40 до Кракова (Відня, Варшави), Стружа
8:00	" " " " " "	2:55	" " " " " "
8:05	з Лавочного (Пешту) Калуса, Стрия	9:00	до Скольного, до Лавочного (1. лип. до 15. вер.
8:15	з Сокаля, Рави рускої	9:15	до Янова
1:35	8:50 з Кракова, Відня, Варшави, Пешту ч. Пер.	9:25	до Підволочиск, Бродів, Гусятина дв. Пїдв.
11:45	з Ядослава і Любачова	9:42	" " " " " "
11:55	зі Станіславава (Керсємезе, Потутор)	2:55	9:55 до Чернівців, Станіславава
12:55	з Янова	10:20	до Сокаля, Бєлєця, Рави рускої і Любачова
1:15	зі Скольного, Стрия, з Лавочного від 1. черв. до 15. вер.	1:25	до Янова від 1. мая до 15. верєсєня в недїлі і свята
2:20	3:14 з Брухович (13. мая до 16. вер. в нед. і св.)	2:15	до Брухович від 13. мая до 15. верєсєня в недїлі і свята
2:35	5:17 з Підволочиск (Київа) Бродів на дв. Пїдв.	3:05	до Стрия, Скольного від 1. мая до 30. вер.
5:40	" " " " " "	3:15	до Янова щодєнно від 13. мая до 16. вер.
1:45	5:45 з Кракова	3:26	до Брухович шод. від 1. мая до 16. вер.
5:55	з Чернівців, Іцкан	3:30	до Рїшева, Хїрова, Любачова
6:00	з Сокаля, Бєлєця і Любачова		
Нїч			
7:24	з Брухович (13. мая до 16. вер. в нед. і св.)	6:10	до Станіславава
8:28	з Янова (від 1. мая до 15. вер. в нед. і св.)	6:13	до Янова від 1. мая до 15. вер. т. в дні 6. а від 16. вер. до 30. марця 1901 щодєнно
8:50	з Брухович від 13. мая до 16. верєсєня шод.	12:40	6:30 до Кракова (Відня, Берлина, Варшави)
9:23	з Янова щодєнно від 1. мая до 15. вер.	6:50	до Лавочного (Мункача, Пешту) Калуса
8:40	9:45 з Кракова (Відня, Берлина), Ясла, Розвадова	7:10	до Тернополя дворєць головний
2:31	" " " " " "	7:33	" " " " " "
12:20	10:00 з Чернівців, Букарєшту, Гусятина, Потутор	7:25	до Сокаля і Рави рускої
10:15	з Лавочного (Пешту) Хїрова	7:48	до Брухович (13. мая до 16. вер. в нед. і св.)
10:12	з Підволочиск (Київа), Бродів на дв. Пїдв.	9:12	до Янова від 1. мая до 15. верєсєня
10:20	" " " " " "	10:40	до Чернівців і Іцкан
12:05	зі Стрия, зі Скольного від 1. мая до 30. вер.	10:50	до Кракова, Відня, Варшави
3:12	з Підволочиск на дворєць Підзамче	11:00	до Підволочиск, Бродів дв. головний
3:35	" " " " " "	11:25	" " " " " "
		4:15	до Кракова, Відня, Берлина, Самбора
		4:45	до Брухович від 13. мая до 17. вер. шод.

ЗАНІМКА: Гога нїчна числїть ся від 6 години вєчєром до 5 години 59 мїнут рано. час середно-європейского = 12 год. 36 мїн. часу львівского. — Бюро інформаційне ц. к. залїзниць держ. (Львів, ул. Країшких ч. 5) удрїляє пояснєнь в справахє залїзничих, продає бїлєти вського рода і розкладї здїї.

Видає і відповїдає за редакцію Лев Лопатинський.

З друкарні В. А. Шьїтковского.

Товариство взаїмного кредиту „Дністер“

стоваришенє зарєєстрованє в обмеженою порукою

Львів, ринок ч. 10. (дїм «Просьвіти»)

приймає вкладни до опроцентованя на 4%. Позички удрїляють ся членам за сїлатою 5 1/2% і 1% додатку на кошти адмінїстрації, почавши від 200 корон і висше, до половини вартостї гіпотєки на сїлату в ратах до 10 лїт.

Позички над 500 корон мусять бути інтабульованї, а до 500 кор., або інтабульованї, або з порукою 2 ручителїв відповідних.

Свящєники не посїдаючі гіпотєки мусять крім поруки 2 ручителїв предложити полїсу житєву; обезпечатись на житє треба тїлько через «Дністер» в Товариствї взаїмних обезпечєн в Краковї.

Удрїл члєнськїй виносить 50 кор. висшєє 2 кор.

Члєном бути може тїлько члєн обезпечєний в «Дністрї».

З дїєм 31. грудня 1900 стан:
число члєнїв 1857
фонд резервовий 6919 кор. 46 сот
вплаченї удрїлі 73087 " " "
вкладни щаднїчї 806803 " " "
удрїленї позички 763737 " " "
касовий оборот в 1900 році 2424167 " " "

Інформації до позичок удрїляє Дирекція листовно або агєнти Товариства взаїмних обезпечєн «Дністер»